

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Bd.Gheorghe Lazăr nr.9 B
300081 Timișoara
Tel : +0256 499 334
Fax : +0256 499 332

DECIZIE NR. 217/63/18.02.2015

privind soluționarea contestației formulată de **SC X SRL**, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș sub nr.X/20.06.2012, reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr.X/18.11.2014

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2 prin adresa nr. X/18.11.2014, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr. X/18.11.2014, privind reluarea procedurii de soluționare a contestației înregistrată la D.G.F.P.Timiș sub nr.X/20.06.2012 formulată de **SC X SRL**, cu sediul în X, str. X, nr. X, jud. X, înmatriculată la ORC X sub nr.J/X/X/X, CUI RO X, împotriva Deciziei de impunere nr. X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X/09.04.2012.

Prin Decizia nr. X/29.06.2012 emisă în soluționarea contestației, înregistrată sub nr.28389/20.06.2012, împotriva Deciziei de impunere nr.X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012 s-a dispus suspendarea soluționării contestației în baza art.214 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din același act normativ.

Prin adresa nr.X/18.11.2014, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr. X/18.11.2014, A.J.F.P.Timiș - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Juridice 2 a comunicat Serviciului de Soluționare Contestații:

- copia Rezoluției de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, împreună cu Referatul cu propunere de neîncepere a urmăririi penale,
- un exemplar al adresei de răspuns nr. X/18.11.2014 la solicitările formulate de SC X SRL (adresa din 11.11.2014), *cu domiciliul procedural ales în vederea comunicării tuturor actelor la Cabinet de avocat X, cu sediul în X, str. X, nr.X, ap.X, jud.X*, însoțit de originalul împuternicirii avocațiale nr.X/03.11.2014.

Prin Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul X, administrator al SC X SRL, sub aspectul săvârșirii

infracțiunilor prevăzute de art. 4 și art.9 lit.f) din Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Având în vedere Decizia nr.X/29.06.2012 în soluționarea contestației formulată de SC X SRL, înregistrată la D.G.F.P. Timiș sub nr.X/20.06.2012, precum și Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, Serviciul Soluționare Contestații, prin adresa nr.X/20.01.2015, înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr.X/21.01.2015 a solicitat Serviciului Juridic să comunice dacă împotriva Rezoluției de NUP sus menționate a fost formulată plângere, respectiv dacă motivul de încetare a suspendării soluționării contestației a rămas definitiv.

Prin adresa de răspuns nr. X/26.01.2015, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr. X/27.01.2015, Serviciul Juridic a comunicat că: „din consultarea evidențelor conduse la Serviciul Juridic al A.J.F.P. Timiș nu se regăsește înregistrat un dosar cu acest obiect, situație în care serviciul nostru nu a formulat plângere împotriva rezoluției menționate.”

Prin urmare, având în vedere Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, rămasă definitivă, nefiind atacată cu plângere, D.G.R.F.P.Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații va relua procedura administrativă de soluționare a contestației formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de impunere nr. X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012, pentru suma totală de X lei, din care:

- X lei - impozit pe profit suplimentar de plată,
- X lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată,
- X lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată,
- X lei - taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată.

I. Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere nr. X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012/X/09.04.2012, prin care a fost reverificat modul de evidențiere, calcul și virare a TVA și impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2006-31.03.2011 comunicată societății în data de 11.05.2012, prin care solicită anularea acestui act administrativ fiscal ca nelegal și netemeinic pentru motivele care urmează:

Contestatoarea arată că prin decizia nr.X/20.02.2012 emisă de DGFP Timiș, Biroul de soluționare contestații, a fost soluționată contestația înregistrată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr.X/30.06.2011 și Decizia nr.X/01.08.2011 anexate, dispunându-se desființarea și refacerea DECIZIEI de impunere cu privire la suma de X lei (deductibilitatea cheltuielilor privind achiziția de materiale de la SC X SRL și SC X SRL în sumă de X lei și deductibilitatea cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei).

De asemenea, s-a decis desființarea deciziei nr.X/30.06.2011 și a Deciziei nr.X/01.08.2011, și refacerea acestora cu privire la majorările de întârziere și penalitățile de întârziere, calculate ca fiind datorate urmare a impozitului pe profit suplimentar sus - menționat de X lei.

Cu privire la TVA s-a decis desființarea și refacerea deciziilor de impunere în ceea ce privește suma de X lei reprezentând TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL.

Pe fondul contestației, contestatoarea menționează că subzistă argumentele care au fost avute în vedere de către Biroul de soluționare contestații.

În principal însă, contestatoarea subliniază faptul că solicită anularea deciziei de impunere X/09.04.2012 emisă în temeiul Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012/X/09.04.2012, fiind vorba de facto doar de SIMULAREA UNUI CONTROL de către Structura de Administrare Fiscală - Activitatea de Inspecție Fiscală, acesta nefiind dispusă la invalidarea rezultatelor stabilite de organele de control potrivit Deciziei de impunere X/30.06.2011.

De asemenea, arată că deși, ordinul de serviciu a fost emis la data de 05.03.2012, la data de 02.03.2012 !!! (a se vedea pagina 3 din raportul de inspecție fiscală nr. X/09.04.2012X/09.04.2012) organele de inspecție fiscală s-au deplasat la adresa sediului social al SCX SRL, str. X nr. X, unde se afirmă că nu a putut fi identificată societatea. NU SE FACE NICIO PRECIZARE CU PRIVIRE LA ORA LA CARE SE PRETINDE CA ORGANELE DE CONTROL S-AR FI PREZENTAT LA ADRESĂ.

Mai mult, deși în cadrul contestației admise în parte în urma căreia s-a dispus anularea deciziilor de impunere și refacerea controlului, societatea a fost reprezentată și s-a indicat drept sediu pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la societatea civilă de avocați „X & X”, X, str. X nr. X, ap. X, invitațiile au fost emise la data de 07.03.2012 tot la sediul social și la adresa de domiciliu a administratorului statutar, corespondență restituită cu mențiunea avizat reavizat expirat termenul de păstrare.

De altfel, având în vedere data stabilită pentru efectuarea controlului la sediul DGFP Timiș - 12.03.2012 (un termen nerezonabil de scurt) prezența unui reprezentant al contestatoarei ar fi fost posibilă doar dacă aceasta ar fi ridicat corespondența avizată în chiar prima zi).

Societatea apreciază că prin această atitudine organele de control au dat dovada de rea credință, procesul verbal prin care se constată situația contestatoarei nefiind încheiat în teren, și eventual contrasemnat de un martor care să ateste prezența organelor de control la adresă și lipsa contribuabilului la sediul declarat.

Referitor la fondul cauzei, contestatoarea precizează următoarele:

Referitor la impozitul pe profit

În ceea ce privește Motivul de fapt: societatea deduce cheltuieli reprezentând cantități însemnate de materiale de construcții de pe facturi întocmite de S.C. X S.R.L. X și S.C. X S.R.L. X, fără a putea face dovada efectuării transportului și intrării în gestiune a acestora, respectiv fără a putea prezenta organelor de control avizele de însoțire pe baza cărora aceste materiale au circulat pe traseul X-X.

Contestatoarea susține că a făcut diligențe pentru a putea face dovada intrării în gestiune a materialelor, este necesară doar stabilirea cadrului legitim pentru ca organele de control să verifice aceste documente.

Temeiul de drept invocat este: "art.21 alin.(4) lit.f) din Codul fiscal actualizat, coroborat cu Ordinul 2226/2006, art. 3.

Art.21 alin.(4) lit.f) din Codul fiscal, actualizat specifică următoarele: „cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor”.

Contestatoarea precizează că materialele de construcții (care sunt considerate nedeductibile în Decizia de impunere) sunt destinate obiectului de activitate desfășurat de societate și anume lucrări de construcții și sunt cuprinse în devizele întocmite.

Materialele sunt înscrise în facturi întocmite în conformitate cu prevederile art. 155 din Codul fiscal actualizat și cuprind toate elementele obligatorii privind data livrării,

cantitatea, prețul, valoarea, expediția, etc. Nu este imperativă prezentarea avizelor de însoțire având în vedere faptul că acestea au fost înscrise în factură, societatea a utilizat mijloace de transport proprii sau firme specializate de transport iar în momentul sosirii la destinație s-a efectuat recepția acestora pe factură fiind indicată lângă ștampila de recepționat marfa și numele și codul numeric personal al persoanei care a efectuat recepția.

În ceea ce privește Ordinul 2226/2006, la art.3 se stipulează: „În situațiile în care bunurile circulă fără să fie însoțite de factură, documentul utilizat pe perioada transportului este avizul de însoțire a mărfii”.

În cazul în speță, contestatoarea precizează că factura este documentul care a însoțit transportul pe tot parcursul, deci nu a fost necesară întocmirea avizului de însoțire.

În altă ordine de idei, suma de X lei, considerată cheltuială nedeductibilă nu se regăsește ca atare în anexa nr.9 așa cum precizează eronat organul de control.

Din aceste motive consideră că suma de X lei reprezintă cheltuieli deductibile fiscal pentru anul 2008 iar diferența de impozit pe profit calculată în decizia de impunere de X lei și majorările de întârziere de X lei, nu se datorează de societate.

De asemenea, contestatoarea arată că situația este similară și în cazul aceleiași categorii de cheltuieli pentru anul 2009 - "Motivul de fapt: societatea deduce cheltuieli reprezentând cantități de „materii prime aluminiu, fier, cabluri, sticlă” de pe facturi întocmite de S.C. X S.R.L. X fără a putea face dovada efectuării transportului și intrării în gestiune a acestora, respectiv fără a putea prezenta organelor de control avizele de însoțire pe baza cărora aceste materiale au circulat pe traseul X-X. Din celeași motive arătate mai sus, pentru anul 2009, suma de X lei și X lei TVA reprezintă cheltuieli deductibile fiscal.

În ceea ce privește înregistrarea în evidența contabilă cu formula contabilă: 6583<cheltuieli cu activele cedate> = 211 Terenuri/X lei, contestatoarea precizează ca terenul nu este vândut ci este terenul pe care societatea a început în anul 2008 construcția celor două ansambluri de locuințe din com.X. Trecerea pe cheltuieli a acestuia este înregistrată eronat întrucât nu are corespondența cu nici un cont de venit, nemajorând valoarea produselor finite obținute.

În legătură cu acest aspect arată că terenul pe care s-au construit apartamentele ESTE VÂNDUT clienților, odată cu apartamentele respective, fapt stipulat în antecontracte, contracte și în extrasele de carte funciară cu care au fost intabulate de proprietari. Înregistrarea contabilă de intrare și de ieșire a terenului în și din proprietatea firmei este corectă.

Dacă activele imobilizate ieșite nu sunt supuse amortizării, întreaga valoare contabilă se înregistrează pe debitul contului 6583 "Cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital" și în creditul conturilor de imobilizări.

Chiar dacă prețul terenului nu a fost evidențiat/mp și contat din punct de vedere contabil, el a majorat valoarea imobilului vândut și este reflectat în prețul final.

Prin urmare, contestatoarea consideră că suma de X lei reprezintă prețul terenului, este deductibilă fiscal, iar diferența de impozit pe profit de X lei și majorările de întârziere aferente de X lei, nu se datorează de societate, fiind calculate eronat.

În concluzie, contestatoarea solicită să se dispună și anularea diferenței de impozit pe profit stabilită suplimentar în sumă de X lei precum și majorările de întârziere și penalitățile de întârziere corelative potrivit deciziei X/09.04.2012, nefiind datorate de societate.

Referitor la TVA

În ceea ce privește Motivul de fapt: - societatea a dedus în luna decembrie 2008 și ianuarie 2009, TVA în sumă totală de X lei de pe facturile emise de SC X SRL și SC X SRL, reprezentând „materii prime diverse”, „materiale de construcții”, facturi care la rubrica „furnizor” nu au înscris adresa completă a furnizorului în conformitate cu prevederile art. 155 (5) din Codul fiscal actualizat. Totodată societatea nu poate face dovada efectuării transportului și intrării în gestiune a acestora, neputând prezenta organelor de control avizele de însoțire pe baza cărora aceste materiale (în cantități însemnate) au circulat pe traseul X -X.

Referitor la afirmația organului fiscal „facturi care la rubrica Furnizor” nu au înscris adresa completă a furnizorului în conformitate cu prevederile art 155 (5) din Codul fiscal actualizat”, face precizarea că organul fiscal nu a coroborat aceste prevederi cu cele ale pct.72 din NM de aplicare a codului fiscal.

Astfel, potrivit pct.72 alin.(5): "Prevederile art. 155 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul."

Contestatoarea face precizarea că facturile în speță cuprind, pe lângă celelalte date obligatorii și aceste informații referitoare la localitatea, strada și numărul, fiind emise cu respectarea prevederilor art. 155 (5) din Codul fiscal actualizat și a pct.72 (5) din NM de aplicare a Codului fiscal, actualizat.

În legătură cu avizele de însoțire a mărfii, așa cum a fost prezentat la capitolul privind impozitul pe profit, materialele transportate au fost cuprinse *în facturi* care cuprind toate elementele necesare în conformitate cu prevederile legale, nefiind necesară întocmirea de avize. Societatea a utilizat mijloacele de transport proprii iar în momentul sosirii la destinație s-a efectuat recepția acestora - anexa copie facturi, *note de recepție*.

Mai mult, aceste materiale de construcții sunt destinate obiectivului de activitate desfășurat de societate și anume lucrări de construcții și sunt cuprinse în devizele întocmite.

În ceea ce privește Ordinul 2226/2006, la art.3 se stipulează: „În situațiile în care bunurile circulă fără să fie însoțite de factură, documentul utilizat pe perioada transportului este avizul de însoțire a mărfii”. În cazul în speță, factura este documentul care a însoțit transportul pe tot parcursul, deci nu a fost necesară întocmirea avizului de însoțire. Din aceste motive consideră că TVA în sumă de X lei reprezintă TVA deductibilă.

În concluzie, contestatoarea solicită anularea actului administrativ fiscal ca nelegal și netemeinic în ceea ce privește stabilirea unei obligații de plată în sumă de X lei reprezentând impozit pe profit și X lei reprezentând TVA respinsă la rambursare, precum și majorările de întârziere și penalitățile de întârziere corelative potrivit deciziei X/09.04.2012, acestea nefiind datorate de societate.

II. Potrivit Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012 care a stat la baza Deciziei de impunere nr.X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, contestată, inspecția fiscală la SC X SRL X a fost programată a se efectua urmare a adresei nr. X/16.02.2012 emisă de ANAF - DGFP Timiș, Biroul Soluționare Contestații, adresă înregistrată la AIF sub nr. X/22.02.2012, prin care se solicită reverificarea contribuabilului urmare soluțiilor de la pct. 2, 3, 4, 5, 7 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației formulate de SC X SRL din X.

În cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012, organele de inspecție fiscală consemnează următoarele:

În data de 02.03.2012, s-au deplasat la adresa sediului social al SC X SRL X, str. X nr. X jud.X, însă nu a fost identificată societatea la adresa respectivă. La această adresă se afla un imobil al cărui locatar nu au putut da relații despre SC X SRL X.

În data de 07.03.2012, conform procedurilor operaționale de control, organele de inspecție fiscală au trimis o invitație pe numele administratorului societății, respectiv dl. X domiciliat în X, str. X, bl. X, et.X, ap. X și o invitație la sediul societății din X, str. X, nr. X, X1 + X 2 X, jud. X, invitații înregistrate la DGFP Timiș -AIF sub nr. X/07.03.2012, pentru prezentarea la sediul DGFP Timiș în data de 12.03.2012 cu documentele financiar – contabile, în vederea efectuării reverificării fiscale privind soluțiile de la pct. 2, 3, 4, 5 și 7 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depuse de SC X SRL X.

Invitațiile emise au fost înapoiate cu mențiunea „Expirat termen de păstrare, fiind înapoiate la DGFP - AIF Timiș în data de 21.03.2012, respectiv 29.03.2012.”

Până la data încheierii inspecției fiscale, societatea nu a fost reprezentată de administratorul societății dl. X.

Organele de inspecție fiscală menționează că, întrucât reprezentanții legali ai societății nu au pus la dispoziție documentele financiar-contabile ale societății, inspecția fiscală s-a efectuat în lipsa reprezentanților legali ai societății.

De asemenea, se menționează că, în conformitate cu OMFP nr. 1304/2004 dată în aplicarea prevederilor OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată organele de control au întocmit un Proces verbal de cercetare la fața locului, în care au consemnat aspectele care pot fi de natură penală, conform prevederilor Legii nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Astfel, echipa de inspecție fiscală a încheiat Procesul-verbal nr. 108/02.04.2012, anexat la Raportul de Inspecție Fiscală împreună cu invitațiile respective (anexa nr. 1).

Verificarea s-a efectuat la sediul DGFP Timiș, Bd. X nr. X, cam. X, jud. Timiș, în perioada 30.03.2012 - 02.04.2012.

Având în vedere faptul că SC X SRL X nu funcționează la sediul social declarat, iar reprezentanții legali ai societății nu s-au prezentat pentru a pune la dispoziția controlului Registrul unic de control, în temeiul art. 102 alin. (6) din O.G. nr. 92/2003 cu modificările și completările ulterioare, a fost încheiat un Proces-verbal în care a fost consemnată data de începere a inspecție fiscale parțiale, ca fiind data de 30.03.2012.

Impozitul pe profit

Perioada supusă controlului: 01.01.2006 - 31.03.2011.

Cu privire la pct.2 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei reprezentând impozit pe profit (deductibilitatea cheltuielilor privind achiziția de materiale de la SC X SRL și SC X SRL în sumă de X lei și deductibilitatea cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei), organele de inspecție fiscală consemnează:

Având în vedere faptul că reprezentantul legal al societății nu a pus la dispoziție documente contabile și fiscale în vederea efectuării inspecției fiscale, precum și faptul că din conținutul Deciziei de impunere nr.X/20.02.2012 nu rezultă existența unor elemente probante suplimentare celor care au fost luate în considerare de controlul precedent, organele de control au procedat la repunerea obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr.X/30.06.2011.

De asemenea, având în vedere faptul că societatea nu funcționează la sediul social declarat, iar reprezentantul legal nu a pus la dispoziție documentele contabile pentru a se putea verifica dacă achizițiile din relația cu SC X SRL și SC X SRL sunt evidențiate în sold ca mărfuri achiziționate sau dacă au fost utilizate, organele de control sunt îndreptățite să constate că:

- societatea nu a făcut dovada transportului de la X la X,

- societatea nu a făcut dovada intrării acestor materiale de construcții în valoare de X lei în gestiune,

- societatea nu a făcut dovada asupra deductibilității cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei.

Prin urmare, echipa de inspecție fiscală a constatat că baza impozabilă este de X lei, pentru care impozitul pe profit stabilit suplimentar, este în sumă de X lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală precizează:

În conformitate cu prevederile art.9 lit.b) din OG nr.15/1996 privind întărirea disciplinei financiar-valutare, actualizată, SC X SRL X este obligată să păstreze, la sediul declarat, documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate, precum și registrele contabile legale și să le pună la dispoziția organelor în drept.

Potrivit art. 65 alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul fiscal, sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale revine contribuabilului care " are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal."

În conformitate cu prevederilor art. 11 alin.(1) din Legea 571/2003 cu modificările și completările ulterioare: "La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.", și potrivit art. 14 alin. (2) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată: "Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal după conținutul lor economic."

Cu privire la pct. 3 și 5 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011, pentru suma de X lei majorări de întârziere, respectiv desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr.X/01.08.2011 pentru suma de X lei majorări de întârziere, organele de inspecție fiscală consemnează:

Prin RIF nr. X/30.06.2011 s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de X lei pentru care s-au calculat eronat majorări de întârziere în sumă de X lei.

În data de 01.08.2011, a fost întocmit un nou RIF cu nr. X/01.08.2011 și s-a emis o nouă decizie de impunere nr. X/01.08.2011 prin care s-au recalculat majorările de întârziere aferente debitului stabilit suplimentar.

Majorările de întârziere au fost recalculate la suma de X lei (X lei + X lei) în mod corect, față de majorările de întârziere calculate inițial în sumă de X lei. Diferența de X lei a fost corectată prin întocmirea Referatului privind îndreptarea erorilor materiale nr. X/21.07.2011.

Datorită faptului că societatea nu a pus la dispoziția actualului control documente contabile suplimentare, echipa de inspecție fiscală a constatat că majorările de întârziere au fost calculate corect cu ocazia controlului precedent.

Pentru nevirarea la termenul prevăzut de art. 34 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a sumei de X lei reprezentând debit stabilit suplimentar la impozitul pe profit, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei (X lei + X lei) până la data de 28.06.2011, conform art. 120 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Cu privire la pct. 4 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011, pentru suma de X lei penalități de întârziere, organele de inspecție fiscală consemnează:

Pentru nevirarea la termenul prevăzut de art. 34 din Legea nr.571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a sumei de X lei reprezentând debit stabilit suplimentar la impozitul pe profit, au fost calculate penalități de întârziere în

sumă de X lei, conform art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Taxa pe valoarea adăugată

Perioada supusă inspecției fiscale: 01.01.2006 - 31.03.2011

Cu privire la pct. 7 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL din X, organele de inspecție fiscală consemnează:

Având în vedere faptul că societatea nu funcționează la sediul social declarat iar reprezentantul legal nu a pus la dispoziție documentele contabile pentru a se putea verifica dacă în relația cu SC X SRL și SC X SRL din X, cumpărările de materiale de construcții sunt evidențiate în sold ca mărfuri achiziționate sau dacă au fost utilizate, organele de control sunt îndreptățite să constate că:

- societatea nu a făcut dovada transportului de la X la X,
- societatea nu a făcut dovada intrării acestor materiale de construcții în valoare de X lei, în gestiune.

Urmare faptului că agentul economic nu s-a prezentat la sediul organului fiscal pentru a pune la dispoziție evidența financiar-contabilă în vederea efectuării inspecției fiscale, organele de control constată că suma de X lei reprezentând TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL din X este nedeductibilă fiscal.

Astfel, organele de inspecție fiscală invocă:

- art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare - Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

- art. 155 alin. 5 (5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare - Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA.

- art.11 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare - La stabilirea sumei sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod autoritățile pot să nu ia în considerare o tranzacție ... sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

La Raportul de inspecție fiscală nr. X/09.04.2012 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. X/09.04.2012, organele de inspecție fiscală au anexat Procesul-verbal nr. X/02.04.2012 care a fost înaintat Parchetului de pe lângă Judecătoria X prin Sesizarea penală nr.X/09.04.2012, în vederea stabilirii existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunii de natura celor prevăzute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, susținerile contestatoarei, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de X lei din care X lei impozit pe profit suplimentar de plată, X lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată, X lei penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată și X lei taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată,

cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații se poate pronunța asupra obligațiilor fiscale sus menționate, în condițiile în care la emiterea Deciziei de impunere nr. X/09.04.2012, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012 organele de inspecție fiscală nu au pus în aplicare Decizia de soluționare nr.X/20.02.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Timiș.

În fapt, prin Decizia nr.X/29.06.2012 emisă în soluționarea contestației, înregistrată sub nr.X/20.06.2012, împotriva Deciziei de impunere nr.X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012 s-a dispus suspendarea soluționării contestației în baza art.214 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214 alin.(3) din același act normativ.

Prin Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, rămasă definitivă, nefiind atacată cu plângere, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul X sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 4 și art.9 lit.f) din Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor sesizate sub aspectul laturii subiective.

În consecință, încetând motivul de suspendare D.G.R.F.P.Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, reia procedura de soluționare a contestației.

Inspecția fiscală la SC X SRL, a fost efectuată având în vedere reverificarea dispusă prin Decizia de soluționare nr.X/20.02.2012, emisă de DGFP Timiș - Biroul Soluționare Contestații, și anume privind soluțiile pronunțate la pct. 2, 3, 4, 5 și 7.

În Raportul de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.X/09.04.2012, organele de inspecție fiscală arată că la sediul declarat nu a putut fi identificată societatea și nici actele contabile în vederea efectuării inspecției fiscale, iar reprezentanții legali ai societății nu s-au prezentat urmare a invitațiilor trimise, inspecția fiscală realizându-se în lipsa reprezentanților contribuabilului.

Impozit pe profit, pentru perioada 01.01.2006 - 31.03.2011

Cu privire la pct.2 din Decizia nr. X/20.02,2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL Timișoara prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei reprezentând impozit pe profit (deductibilitatea cheltuielilor privind achiziția de materiale de la SC X SRL și SC X SRL în sumă de X lei și deductibilitatea cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei)

Organele de inspecție fiscală consemnează că, întrucât reprezentantul legal al societății nu a pus la dispoziție documente contabile și fiscale în vederea efectuării inspecției fiscale, precum și faptul că din conținutul Deciziei de impunere nr.X/20.02.2012 nu rezultă existența unor elemente probante suplimentare celor care au

fost luate în considerare de controlul precedent, au procedat la repunerea obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia de impunere nr. X/30.06.2011.

De asemenea, având în vedere faptul că societatea nu funcționează la sediul social declarat, iar reprezentantul legal nu a pus la dispoziție documentele contabile pentru a se putea verifica dacă achizițiile din relația cu SC X SRL și SC X SRL sunt evidențiate în sold ca mărfuri achiziționate sau dacă au fost utilizate, organele de control precizează că sunt îndreptățite să constate că:

- societatea nu a făcut dovada transportului de la X la X,
- societatea nu a făcut dovada intrării acestor materiale de construcții în valoare de X lei în gestiune,
- societatea nu a făcut dovada asupra deductibilității cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei.

Prin urmare, echipa de inspecție fiscală a constatat că baza impozabilă este de X lei, pentru care impozitul pe profit stabilit suplimentar, este în sumă de X lei.

Cu privire la pct. 3 și 5 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011, pentru suma de X lei majorări de întârziere, respectiv desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/01.08.2011 pentru suma de X lei majorări de întârziere.

Organele de inspecție fiscală arată că prin RIF nr. X/30.06.2011 s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de X lei pentru care s-au calculat eronat majorări de întârziere în sumă de X lei.

În data de 01.08.2011, a fost întocmit un nou RIF cu nr. X/01.08.2011 și s-a emis o nouă decizie de impunere nr. X/01.08.2011 prin care s-au recalculat majorările de întârziere aferente debitului stabilit suplimentar.

Majorările de întârziere au fost recalculate la suma de X lei (X lei + X lei) în mod corect, față de majorările de întârziere calculate inițial în sumă de X lei. Diferența de X lei a fost corectată prin întocmirea Referatului privind îndreptarea erorilor materiale nr. X/21.07.2011.

Datorită faptului că societatea nu a pus la dispoziția prezentului control documente contabile suplimentare, echipa de inspecție fiscală a constatat că majorările de întârziere au fost calculate corect cu ocazia controlului precedent.

Astfel că, pentru nevirarea la termenul prevăzut de art. 34 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a sumei de X lei reprezentând debit stabilit suplimentar la impozitul pe profit, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei (X lei + X lei) până la data de 28.06.2011, conform art. 120 alin.(1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Cu privire la pct. 4 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr.X/30.06.2011, pentru suma de X lei penalități de întârziere

Se consemnează că, pentru nevirarea la termenul prevăzut de art. 34 din Legea nr.571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a sumei de X lei reprezentând debit stabilit suplimentar la impozitul pe profit, au fost calculate penalități de întârziere în sumă de X lei, conform art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Taxa pe valoarea adăugată, pentru perioada: 01.01.2006 - 31.03.2011

Cu privire la pct. 7 din Decizia nr. X/20.02.2012 privind soluționarea contestației depusă de SC X SRL X prin care s-a decis desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL din X

Organele de inspecție fiscală consemnează că, întrucât societatea nu funcționează la sediul social declarat iar reprezentantul legal nu a pus la dispoziție documentele contabile pentru a se putea verifica dacă în relația cu SC X SRL și SC X SRL din X, cumpărările de materiale de construcții sunt evidențiate în sold ca mărfuri achiziționate sau dacă au fost utilizate, sunt îndreptățite să constate că:

- societatea nu a făcut dovada transportului de la X la X,
- societatea nu a făcut dovada intrării acestor materiale de construcții în valoare de X lei, în gestiune.

Urmare faptului că agentul economic nu s-a prezentat la sediul organului fiscal pentru a pune la dispoziție evidența financiar-contabilă în vederea efectuării inspecției fiscale, organele de control constată că suma de X lei reprezentând TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL din X este nedeductibilă fiscal.

În drept, prevederile art. 216 alin. (3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:
„ (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

Totodată, conform art.210 alin.(2) din același act normativ: „Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.”

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 6.2 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin OPANAF nr. 2.906/2014, potrivit cărora:

“6.2. Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, în sensul că asupra ei organul de soluționare competent nu mai poate reveni, cu excepția situațiilor privind îndreptarea erorilor materiale, potrivit legii, și este obligatorie pentru organele fiscale emitente ale actelor administrative fiscale contestate”.

Astfel, potrivit dispozițiilor legale enunțate, considerentele organului de soluționare din cuprinsul deciziei sunt definitive și obligatorii pentru organele fiscale desemnate să refacă inspecția și să încheie o nouă decizie de impunere, acestea fiind ținute de speța fiscală analizată și de documentația propusă spre reanalizare, dovada fiind folosirea cuvântului „strict” în textul de lege care constituie temeiul juridic al soluției pronunțate de organul de soluționare a contestației.

Se reține că, inspecția fiscală a fost efectuată având în vedere reverificarea dispusă prin Decizia de soluționare nr.X/20.02.2012, emisă de DGFP Timiș - Biroul Soluționare Contestații, și anume privind soluțiile pronunțate la pct. 2, 3, 4, 5 și 7.

Potrivit dispozitivului Deciziei de soluționare nr.X/20.02.2012, emisă de DGFP Timiș - Biroul Soluționare Contestații, s-a dispus:

- la punctul 2 - desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei reprezentând impozit pe profit (deductibilitatea cheltuielilor privind achiziția de materiale de la SC X SRL și SC X SRL în sumă de X lei și deductibilitatea cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei);

- la punctul 3 - desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei majorări de întârziere;

- la punctul 4 - desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2008 pentru suma de X lei penalități de întârziere;

- la punctul 5 - desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/01.08.2011 pentru suma de X lei majorări de întârziere;
- la punctul 7 - desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr.X/30.06.2011 referitoare la TVA nedeductibilă în sumă de X lei (TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL).

Pentru a pronunța aceste soluții, organul de soluționare a reținut în considerentele Deciziei de soluționare nr.X/20.02.2012, următoarele:

În ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor privind achiziția de materiale de la SC X SRL și SC X SRL în sumă de X lei:

„La dosarul contestației au fost depuse copii ale notelor de recepție a mărfurilor, afirmația petentei fiind aceea că materialele au fost destinate lucrărilor de construcții și au fost cuprinse în devizele de lucrări.

Din conținutul Raportului de inspecție fiscală nu rezultă că au fost analizate aspectele referitoare la destinația mărfurilor, respectiv bonurile de consum, devizele de lucrări și fără să se analizeze dacă există contracte de servicii transport marfă.

Nu s-a solicitat verificare încrucișată din care să rezulte următoarele aspecte:

- stocurile de materiale deținute de furnizor la data livrării mărfii;
- raportarea livrarilor în declarația informativă 394;
- înregistrarea veniturilor și a TVA colectată pentru marfurile livrate petentei;
- deconturile de TVA și depunerea acestora la organul fiscal. [...]

[...], se va desființa Decizia de impunere nr.X/30.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală pentru acest capăt de cerere, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă decât cea care a efectuat inspecția, să solicite verificarea încrucișată a furnizorilor SC X SRL și SC X SRL și să reanalizeze modul în care au fost incluse materialele achiziționate în recepții, bonuri de consum și devizele de lucrări, să stabilească situația de fapt fiscală și în funcție de aceasta să se stabilească și consecințele fiscale.”

În ceea ce privește deductibilitatea cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei:

“La dosarul contestației au fost anexate X contracte de vânzare - cumpărare, fiecare din aceste contracte având stipulat *transmiterea dreptului de proprietate asupra apartamentului, cote părți comune și cota din suprafața de teren* (X mp la ap. X; X mp la ap. X, etc.)

Înregistrarea contabilă 6583 = 211 este corectă în conformitate cu prevederile OMFP nr.3.055 din 29 octombrie 2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, cu precizarea că înregistrarea ca și cheltuială cu activele cedate (a terenului) s-a înregistrat o singură dată pentru întreaga valoare, în trim. I 2009 și nu la data încheierii fiecărui contract de vânzare- cumpărare, în parte.

Din Raportul de inspecție fiscală nu rezultă analiza vânzării apartamentelor, dacă s-au vândut toate apartamentele, dacă suprafața terenului înscrisă în contractele de vânzare - cumpărare este suprafața terenului achiziționat în acest scop, astfel că nu se poate stabili cu certitudine dacă întreaga valoare a terenului este aferentă veniturilor, ceea ce îi conferea dreptul la deducerea cheltuielilor privind activele cedate.

[...], se va desființa Decizia de impunere nr.X/30.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală pentru acest capat de cerere, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă decât cea care a efectuat inspecția, să reanalizeze aceste cheltuieli în funcție de cele prezentate în decizie, de prevederile legale incidente și de argumentele contestatoarei, să stabilească situația de fapt fiscală și în funcție de aceasta să se stabilească și consecințele fiscale.”

În ceea ce privește accesoriile aferente impozitului pe profit în sumă de X lei stabilite prin Decizia de impunere nr. X/30.06.2011 și majorările de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de X stabilite prin Decizia de impunere nr. X/01.08.2011:

“Luând în considerare faptul că la capitolul impozit pe profit s-a dispus desființarea și refacerea parțială a Deciziei de impunere, se impune desființarea și refacerea Deciziei de impunere nr. X/30.06.2011 pentru suma de X lei majorări de întârziere și Decizia de impunere nr. X/01.08.2011 pentru suma de X lei majorări de întârziere aferente impozit pe profit.

[...], urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă decât cea care a efectuat inspecția, să recalculeze accesoriile în funcție de cele prezentate în decizie.”

În ceea ce privește TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL:

“Referitor la suma de X lei reprezentand TVA dedusă din facturile emise de SC X SRL și SC X SRL organul de soluționare a contestației precizează că la capitolul privind impozitul pe profit s-a dispus desființarea deciziei de impunere referitoare la cheltuielile privind achizițiile de la aceste societăți, prin urmare se va desființa Decizia de impunere nr. X/30.06.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală pentru acest capăt de cerere, [...] ”

În speța analizată, se reține că organele de inspecție fiscală care au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012 ce a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X/09.04.2012 ce face obiectul prezentei decizii *au procedat la repunerea obligațiilor fiscale*, stabilite prin decizia de impunere nr. X/30.06.2011 și decizia de impunere nr. X/01.08.2011 emise în baza raportului de inspecție fiscală nr.X/30.06.2011, respectiv raportului de inspecție fiscală nr.X/01.08.2011.

Se reține că motivația organelor de inspecție fiscală, care a stat la baza impunerii, o reprezintă faptul că societatea nu funcționează la sediul social declarat, iar reprezentantul legal nu a pus la dispoziție documentele contabile pentru a se putea verifica dacă achizițiile din relația cu SC X SRL și SC X SRL sunt evidențiate în sold ca mărfuri achiziționate sau dacă au fost utilizate, fapt pentru care sunt îndreptățite să constate că:

- societatea nu a făcut dovada transportului de la X la X,
- societatea nu a făcut dovada intrării acestor materiale de construcții în valoare de X lei în gestiune,
- societatea nu a făcut dovada asupra deductibilității cheltuielilor privind activele cedate în sumă de X lei.
- baza impozabilă este de X lei, pentru care:
- impozitul pe profit stabilit suplimentar, este în sumă de X lei, majorări de întârziere în sumă de X lei și penalități de întârziere în sumă de X lei
- TVA aferentă achizițiilor de materiale de la SC X SRL și SC X SRL în sumă de X lei.

Totodată, se reține mențiunea organelor de inspecție fiscală, din Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr.X/19.06.2012, respectiv că: „...*nu se pot pronunța asupra realității și legalității tranzacțiilor efectuate de SCX SRL – X*, fiind în imposibilitate de a verifica documentele financiar contabile și justificative care fac obiectul reverificării.”

De asemenea, se reține că, prin Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, rămasă definitivă, nefiind atacată cu plângere, s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de numitul X sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 4 și art.9 lit.f) din Legea nr.241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Potrivit considerentelor Rezoluției de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012 :

„În cauză sunt incidente dispozițiile art.10 lit.d C.p.p. nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor sesizate sub aspectul laturii subiective. Numitul X a declarat că nu mai locuiește la adresa de domiciliu iar firma nu mai are activitate astfel că la sediu nu mai este nicio persoană, situație în care nu a avut posibilitatea să ia cunoștință despre solicitarea organului de control.

Pe de altă parte, se constată că DGFP Timiș a efectuat un raport de inspecție fiscală la contribuabilul SC X SRL, în data de 30.06.2011, astfel că nu se poate reține că numitul X, administratorul societății, se sustrage de la efectuarea controlului fiscal. Cu atât mai mult prin contestația formulată împotriva raportului se solicită comunicarea actelor la sediul procedural ales.”

La Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012 se află anexat Referatul cu propunere de neîncepere a urmăririi penale emis de Inspectoratul de Poliție Județean X -Serviciul de Investigare a Fraudelor, în cuprinsul căruia sunt consemnate următoarele: „... societatea a fost verificată de către DGFP Timiș la sediul social în prezența administratorului X, perioada supusă verificării fiind 01.01.2006 - 31.03.2011, încheindu-se raportul de inspecție fiscală numărul X/30.06.2011. Deasemenea societatea a mai făcut obiectul unor verificări concretizate în raportul de inspecție fiscală nr.X/01.08.2011. Nefiind mulțumită de rezultatul verificărilor societatea prin Societatea Civilă de Avocați „X & X”, cu adresa numărul X/12.08.2011, a contestat decizia de impunere nr. X/01.08.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală numărul X/30.06.2011.

Urmare a contestației DGFP Timiș emite decizia nr.X/20.02.2012, din conținutul căreia reiese că societatea și-a ales domiciliul procedural la Societatea Civilă de Avocați „X & X” din X, str. X, nr.X, ap.X, județul X și organul fiscal a comunicat decizia la această adresă și serviciului care a realizat inspecția fiscală. *Din cele prezentate rezultă că organul fiscal cunoștea că societatea și-a ales domiciliul procedural la societatea de avocatură.*

[...]

În cursul verificărilor nu s-a stabilit că societatea își desfășoară activitatea într-o altă locație nedeclarată, declarată fictiv sau inexact, ci doar nu a fost identificat nici un reprezentant la sediul social declarat și neexpirat conform bazei de date a Oficiului Național al Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul X, nefiind astfel întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. și ped. de art. 9 alin.1 lit.f din Legea 241/2005.

Din cele expuse mai sus rezultă că nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infrac. prev. și ped. de art. 4 din Legea 241/2005, întrucât faptuitorul nu a avut cunoștință de conținutul invitațiilor transmise de organul fiscal, nefiind vorba prin urmare de refuzul nejustificat al făptuitorului de a prezenta organelor competente documentele legale și bunurile din patrimoniu în scopul împiedicării verificărilor financiare sau fiscale.

Astfel, considerăm că în cauză nu au fost lezate relațiile sociale aparate prin incriminarea acestor fapte și nu s-a produs urmarea imediată a infracțiunii, neputând opera prezumția că făptuitorul refuză nejustificat să prezinte organelor competente

documentele legale și bunurile din patrimoniu sau se sustrage de la efectuarea controlului în vederea stabilirii obligațiilor fiscale așa cum menționează organele fiscale.”

Față de cele arătate mai sus, reiese că la refacerea controlului, organele de inspecție fiscală nu au respectat considerentele Deciziei de soluționare nr. X/20.02.2012, lămuririle date speței de organul de soluționare și documentația propusă spre analizare, nu au fost realizate.

Rezultă că motivele de desființare și refacere din Decizia de soluționare nr.X/20.02.2012, subzistă, în sensul că organele de inspecție fiscală prin Raportul de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012 care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr.X/09.04.2012, nu au răspuns motivelor de desființare avute în vedere prin decizia de soluționare sus menționată, situația de fapt a contestatoarei pentru cauza în discuție nefiind clarificată.

De altfel, însăși organele de inspecție fiscală menționează că nu se pot pronunța asupra realității și legalității tranzacțiilor efectuate de SC X SRL – X.

În ceea ce privește, diligențele întreprinse de organele de control în realizarea acțiunii de reverificare a contribuabilului în discuție, din cele reținute mai sus, reiese că acestea au fost insuficiente, în sensul că echipa de inspecție fiscală nu a avut în vedere faptul că societatea și-a indicat sediul procedural ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură.

Faptul că societatea și-a indicat sediul procedural ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură este menționat și în Rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din data de 18.03.2013 dată de Parchetul de pe lângă Tribunalul X în Dosar nr.X/P/2012, respectiv în Referatul cu propunere de neîncepere a urmăririi penale emis de Inspectoratul de Poliție Județean X -Serviciul de Investigare a Fraudelor.

Pe cale de consecință, având în vedere că organele de inspecție fiscală nu au respectat considerentele Deciziei de soluționare nr.X/20.02.2012 emisă de D.G.F.P. Timiș prin Biroul Soluționare Contestații, se va face aplicarea prevederilor art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia: „(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”, și se va desființa Decizia de impunere nr. X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012, pentru suma totală de X lei din care: X lei reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată, X lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată, X lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată și X lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată, urmând ca organele de inspecție fiscală prin altă echipă de inspecție fiscală, să efectueze o nouă verificare pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, ținând cont de cele precizate prin prezenta decizie, de prevederile legale aplicabile speței și să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a celor de mai sus, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile pct.11.6. și pct.11.7. din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“ 11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii.”

Pentru considerentele menționate în cuprinsul deciziei și în temeiul art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.6. și pct.11.7. din OPANAF nr.2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr. , se:

DECIDE

Desființarea Deciziei de impunere nr.X/09.04.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.X/09.04.2012, pentru suma totală de X lei, reprezentând:

- X lei - impozit pe profit suplimentar de plată,
- X lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată,
- X lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit suplimentar de plată,
- X lei - taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată,

urmând ca organele de inspecție fiscală prin altă echipă de inspecție fiscală, să efectueze o nouă verificare pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, ținând cont de cele precizate prin prezenta decizie, de prevederile legale aplicabile speței și să emită o nouă decizie de impunere.

Prezenta decizie se comunică la:

- SC X SRL X
- Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,